

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.III.359/2010/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2010. év október hó 12. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A testi sértés büntette miatt ifj. Sz.L. ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Veszprémi Városi Bíróság 3.B.1558/2008/7. számú, illetőleg a Veszprém Megyei Bíróság 2.Bf.329/2009/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

Ifj. Sz.L. terheltet a Veszprémi Városi Bíróság a 2009. március 19-én kelt 3.B.1558/2008/7. számú ítéletével bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében, és ezért őt 3 évre próbára bocsátotta.

Az ítélet ellen a terhelt és védője jogos védelmi helyzetre hivatkozással felmentésért jelentett be fellebbezést.

A másodfokon eljáró Veszprém Megyei Bíróság a 2009. szeptember 7-én jogerős 2.Bf.329/2009/3. számú ítéletével az elsőfokú határozatot megváltoztatva a terhelt cselekményét a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (6) bekezdés I. fordulata szerint büntetendő testi

sértés vétségének minősítette, és a próbára bocsátás tartamát 2 évre mérsékelte.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a következő.

Ifj. Sz.L. terhelt és édesapja, id. Sz.L., valamint testvére, Sz.D. 2007. augusztus 11-én érkeztek meg B-K. horgásztanyájára nyaralni. Ugyanitt szórakozott K.S. sértett és baráti társasága.

Éjjel 1 óra körül a horgásztanyán áramszünet keletkezett, ezért a terhelt, az édesapja, és a szomszédban szórakozó társaság is kiment az udvarra. Itt id. Sz.L. és K.S. között szóváltásra került sor. K.S. provokatívnak nevezte id. Sz.L. magatartását, aki megkérdezte, hogy ki állította ezt, mire a sértett id. Sz.L. elé állt. Ezt látva, a közvetlen közelükben tartózkodó ifj. Sz.L., mivel az édesapja megtámadásától tartott, egy esetben ököllel állcsúcson ütötte K.S-t, aki az ütéstől hanyatt esett, amelynek következtében agyrázkódást és kulcscsonttörést szenvedett el. A sérülés gyógytartama a 8 napot meghaladta, az mintegy 28 nap volt.

A jogerős ítéletek ellen ifj. Sz.L. védője a Be. 416.§ (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással nyújtott be felülvizsgálati indítványt.

A védő álláspontja szerint az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróság egyaránt megsértette a büntető anyagi jogszabályokat, amikor a terhelt esetében nem alkalmazták a Btk. 22.§ f) pontját, és nem állapították meg, hogy a vádbeli eset során a terhelt jogos védelmi helyzetben cselekedett.

Hivatkozása szerint a megyei bíróság is törvényt sértett, amikor a terhelt magatartása esetében azt állapította meg, hogy tévedését hanyag gondatlanság okozta, és ezért próbára bocsátotta.

A kifejtett indokai alapján a védő a megyei bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a terhelt felmentését indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség a BF.1286/2010. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartva a megtámadott határozat hatályában fenntartását indítványozta.

A nyilvános ülésen a terhelt védője az írásban benyújtott indítványát változtatás nélkül fenntartotta, míg az ügyész az átiratával egyezően nyilatkozott.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

Az alapügyben eljáró bíróságok nem sértették meg az anyagi büntető jogszabályokat, amikor ifj. Sz.L. terhelt bűnösségét megállapították.

Alaptalan ugyanis a jogos védelemre történő hivatkozás, mivel a Be. 423.§ (1) bekezdése szerint a felülvizsgálat során irányadó tényállás nem rögzített a sértett részéről olyan magatartást, amelyből a jogtalan támadás szándékára lehetett volna következtetni. Ifj. Sz.L. terhelt a tényállás szerint közvetlenül az események helyszínén tartózkodott, így minden lehetősége megvolt azok figyelemmel kísérésére, és a sértett magatartásának körülmények értékelésére, így az esetleg ténylegesen bekövetkező vagy fenyegető jogtalan támadás megfelelő időben és módon történő elhárítására.

Figyelemmel arra, hogy az objektív tényadatok alapján jogtalan támadás, vagy annak fenyegető veszélye a sértett részéről nem volt, a Btk. 29.§ (1) bekezdésében írt jogos védelem szabályainak alkalmazására sem kerülhet sor.

Ugyanakkor helytálló a másodfokú bíróság jogi okfejtése a vélt (putatív) jogos védelmi helyzettel, illetve annak jogi következményeivel kapcsolatban.

Abban az esetben ugyanis, amikor az elkövető abban a téves feltevésben cselekszik, hogy magatartása a jogos védelem körében értékelendő, és ezért nem veszélyes a társadalomra, a tévedés szabályait kell alkalmazni.

A Btk. 27.§ (3) bekezdése szerint viszont a tévedés nem zárja ki a büntethetőséget, ha gondatlanság okozza, és a törvény a gondatlanságból eredő elkövetést is bünteti. Ebben az esetben az elkövető a törvényi tényállás tárgyi oldalát átfogó egyenes szándékkal elkövetett cselekmény esetén is az adott bűncselekmény gondatlan alakzataért tartozik büntetőjogi felelősséggel.

Ennek megfelelően törvényesen minősítette a megyei bíróság a terhelt cselekményét a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a kifejtett jogi érvek alapján a (6) bekezdés I. fordulata szerint büntetendő testi sértés vétségének.

A Legfelsőbb Bíróság a Be. 423.§ (5) bekezdésében írtak szerinti eljárása során a Be. 416.§ (1) bekezdés c) pontjában írt feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést sem észlelt, ezért az alaptalan felülvizsgálati indítványra figyelemmel a megtámadott határozatokat hatályában fenntartotta.

A fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 3.§-ának (4) bekezdésén, illetve a 416.§-a (4) bekezdésének b) pontján, továbbá a 418.§-a (3) bekezdésén és a 421.§-ának (2)-(3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2010. október 12.

Dr. Akáczt József s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó
bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró.

A kiadmány hitelélül:

írnok
MV